

Z právní praxe

Přehled judikatury nejvyššího soudu

A. Ve věcech civilních.

Dávka z přírůstku hodnoty.

Provedl-li úředník soudní kancelářské služby, pověřený odhadem nemovitosti za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti, také ohledání nemovitosti, nebyl soud řádně obsazen, ježto tu jde o činnost soudcovskou. (Rozh. ze dne 9. listopadu 1935, R II 375/35.)

Dovolání.

Jsou-li v žalobě uplatněny nároky z různých zápůjček, jest posuzovati ce do přípustnosti dovolání jednotlivé zápůjčky samostatně. (Rozh. ze dne 14. listopadu 1935, Rv II 22/34.)

Dražba.

Je-li přihláška dlužných daní berním úřadem k rozvrhovému roku opatřena podpisy dvou úředníků berního úřadu a jeho úředním razítkem, bylo vyhověno předpisu § 210 ex. ř. (Rozh. ze dne 14. listopadu 1935, R I 346/35.)

Došlo-li k opětné dražbě, má exekuční soud z moci úřední určití nejen schodek při nejvyšším podání, nýbrž i náhradu úroků, jež měl obmeškavý vydražitel podle dražebních podmínek od příklepu až do složení zaplatit, pokud mělo býti nejvyšší podání hotově složeno a pokud je toho třeba, aby se dostalo rozdělované podstatě tolik, kolik by v ní bylo, kdyby byl vydražitel zaplatil nejvyšší podání i s úroky podle dražebních podmínek řádně a včas. Taková úroková náhrada náleží do rozdělované podstaty a je hostejné, jak s ní bude soudem při rozvrhu naloženo. Útraty úspěšného dovolacího rekursu hypotekárního věřitele nelze ani přiřknouti ani odmítnouti, protože věřiteli zůstává vyhraženo, aby náhradu útrat uplatnil jako „jinou škodu“ proti obmeškavému vydražiteli žalobou. (Rozh. ze dne 16. listopadu 1935, R II 464/35.)

Exekuce.

Má-li býti vedena v tuzemsku exekuce na základě cizozemského exekučního titulu proti žalobci, není třeba, by byl podán průkaz, že bylo žalobci doručeno obeslání k řízení před cizozemským soudem do vlastních rukou. (Rozh. ze dne 4. října 1935, R II 431/35.)

Povolení exekuce navržené podle § 63 I. vyr. ř. nebrání, že k exekučnímu návrhu nebylo připojeno jako příloha (§ 54 ex. ř.) pravoplatné usnesení soudní o potvrzení vyrovnání, byla-li tato skutečnost soudu, exekuční návrh vřizujícímu, odjinud známa. (Rozh. ze dne 10. října 1935, R I 879/35.)

Předpisy dvorských dekretů ze dne 18. září 1786 č. 577c a ze dne 24. října 1806 č. 789 sb. j. z., jakož i předpis § 38c kn. zák., pokud se týkají zajišťování přímých daní a oněch dávek a poplatků, ohledně nichž jest postupovati podle zák. č. 76/27 Sb. z. a n., byly derogovány ustanovením §§ 284—290 zák. o přímých daních. Zajišťovací exekuci lze povolití jen podle zajišťovacího příkazu, vydaného vyměřovacím úřadem podle § 284 zák. o přímých daních. (Rozh. ze dne 11. října 1935, R II 392/35.)

V exekuci na nárok na vydání hmotných věcí (§ 325 a násl. ex. ř.).

jest exekučním soudem soud, uvedený v § 18 odst. 3 ex. ř. (Rozh. ze dne 25. října 1935, Nd II 129/35.)

Neprokázal-li vymáhající věřitel v exekučním návrhu, že jsou tu předpoklady § 290 č. 2 ex. ř., za kterých požární náhrada není z exekuce vyňata, lze exekuci na požární náhradu povolití jen s výhradou, že požární náhrady nemusí podle stanov býti použito k znovuzřízení budovy nebo k doplnění jejího příslušenství. (Rozh. ze dne 31. října 1935, R I 900/35.)

K zajištění peněžitých pohledávek může býti se zabavením svršků povoleno i jejich uschování podle § 259 ex. ř. K zajištění výživného lze povolití též přikázání zabavené pohledávky k vybrání s dodatkem, že přikázání pro výživné dosud nesplatné stane se účinným teprve jeho splatností. (Rozh. ze dne 15. listopadu 1935, R II 500/35.)

Navrhuje-li se zajišťovací exekuce proti osobně ručícím společníkům veřejné obchodní společnosti a proti této na základě rozsudku, vyneseného jak proti veřejné obchodní společnosti, tak i proti společníkům, musí se nebezpečí osvědčiti i ohledně společníků, pokud nebylo již v exekučním řízení proti společnosti osvědčeno, že dobytost u ní jest ohrožena buď vůbec nebo alespoň částečně také pro poměry společníků. (Rozh. ze dne 22. listopadu 1935, R I 1076/35.)

K povolení zajišťovací exekuce pro výživné stačí, že již jednou musilo býti proti dlužníku splatné výživné exekučně vymáháno, a není k nové zajišťovací exekuci třeba nového prodlení dlužníkovy. (Rozh. ze dne 22. listopadu 1935, Rv II 646/35.)

Exekuce berní.

O odkladu berní exekuce rozhoduje vždy jen úřad exekuční, i tehdy, jestliže byl odpor proti berní exekuci uplatňován žalobou podle druhého odstavce § 357 zák. č. 76/27 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 31. října 1935, R I 1091/35.)

Fondy.

Chudinský fond obce v Čechách, se základním účelovým jměním, jest pokládati za samostatný právní podmět. Dům, připsaný v knize pozemkové chudinskému fondu, není ve vlastnictví, nýbrž jen ve správě obce. (Rozh. ze dne 16. listopadu 1935, Rv I 1893/35.)

Veřejnými fondy podle § 4 a zák. č. 462/19 Sb. z. a n. jsou fondy státní a fondy, které jak svým účelem, tak i organizací jsou státním fondům podobny, t. j. takové podstaty majetkové, jež, jsouce platným právním řádem určeny k tomu, aby byly hospodářským podkladem pro splnění úkolů, jež veřejná správa na sebe vzala, jsou podrobeny správě orgánů moci veřejné, takže se staly článkem v organizaci veřejné správy. (Rozh. ze dne 21. listopadu 1935, Rv I 1411/35.)

Jurisdikční norma.

Zažalována-li pohledávka, převyšující 20 tisíc Kč, rozhoduje o ní senát, třebas z přípravného spisu, podaného a došlého soudu před zahájením ústního jednání, vychází najevo, že jde o několik pohledávek 20 tisíc Kč nepřevyšujících. Nerozhoduje doba, kdy podání soudu dojde, nýbrž kdy je předneseno. (Rozh. ze dne 8. listopadu 1935, R I 1066/35.)

Opominula-li strana ve sporu o rozvod učiniti včas návrh, aby místo samosoudce projednal a rozhodl spor senát, nemůže to později doháněti při změně v osobě samosoudce. (Rozh. ze dne 8. listopadu 1935, R II 503/35.)

Kauce.

Služebními kaucemi podle § 54 č. 2 konk. ř. rozumí se t. zv. nepravdivé jistoty (pignus irregulare). (Rozh. ze dne 25. října 1935, Rv I 1710/35.)

K n i h o v n í v ě c .

Listiny, o něž se opírá knihovní žádost, mohou být po formální stránce přezkoumány jen podle stavu v době podání knihovní žádosti. (Rozh. ze dne 17. října 1935, R I 894/35.)

K o n k u r s .

Bezplatným opatřením (§ 32 č. 1 konk. ř.) může být i převzetí rukojemství a zřízení zástavního práva. Břemeno důkazní nestihá konkursní podstatu, nýbrž jest na odpůrci, by dokázal, že konkursní podstata nebyla odporovatelným jednáním zkrácena. (Rozh. ze dne 9. října 1935, Rv II 389/33.)

Přechodem daňové povinnosti ze zákona podle § 260 zák. č. 76/27 Sb. z. a n. a vl. nař. č. 175/27 Sb. z. a n., k § 260, odst. 1 cit. zák. na dědice původního daňového dlužníka nemění se pořadí daňové pohledávky v konkursu dědicově. (Rozh. ze dne 2. listopadu 1935, Rv I 1624/35.)

K o u p ě .

Kupitel, vraceje prodávateli věc koupenou na splátky, je povinen nahradit mu škodu, spočívající v poklesu ceny koupené věci v mezičase. (Rozh. ze dne 3. října 1935, Rv II 1061/33.)

Československý zlatý dukát může být předmětem koupě. (Rozh. ze dne 30. listopadu 1935, Rv I 577/35.)

N á h r a d a š k o d y .

Zákon klade váhu na to, kdo je chovatelem, nikoliv vlastníkem zvířete, a nevyklučuje ani několik chovatelů, jde-li o zvíře, chované ve společné domácnosti. Nesejde na tom, kdo z několika osob jako chovatelů v úvahu přicházejících se za chovatele hlásí, protože pojem chovatele je pojem právní, jež nutné posuzovati na základě zjištěného děje. (Rozh. ze dne 2. listopadu 1935, Rv II 915/33.)

Poškozenému, jež pro sníženou pracovní schopnost (50 proc.) si nemůže, hledíc k neutěšeným hospodářským poměrům, naléztí práci vůbec, jest po dobu jeho snížené pracovní způsobilosti přiznati celý možný ucházející výdělek. (Rozh. ze dne 16. listopadu 1935, Rv I 2519/33.)

N á j e m .

Předpokladem nároku nájemníka na plné zadostučinění podle § 1120 obč. zák. není, že ustoupil po náležité výpovědi, nýbrž že musil novému držiteli před vypršením původní nájemní smlouvy ustoupiti, ať již výpovědí, či bez ní (úmlouvou). (Rozh. ze dne 3. října 1935, Rv II 544/33.)

N e k a l á s o u t ě ž .

Proti nekalé soutěži nelze se bránit rovněž nekalou soutěží. Pro výklad závadného oběžníku je rozhodné, jak mohl být oběžník vykládán zákazníky. (Rozh. ze dne 11. října 1935, Rv I 1418/35.)

Vlastnost soutěžitele není omezena na určité území. (Rozh. ze dne 11. října 1935, Rv II 616/35.)

Žalobou zdržovací může být žalován jak odpovědný redaktor, tak i tiskař; není třeba, aby tyto osoby byly soutěžiteli, ale vyžaduje se, by se závadné projevy staly v hospodářském soutěžním styku. (Rozh. ze dne 29. listopadu 1935, Rv I 2136/35.)

Nesporné řízení.

I v nesporném řízení jest přípustné doplnění rozhodnutí podle § 419, 430 c. ř. s. (Rozh. ze dne 24. října 1935, R I 1072/35.)

Nezaměstnaní.

Zpětvzetím návrhu na odklad exekuce pro nezaměstnanost nepozbyl dlužník nárok na ochranu podle § 1 zák. č. 34/34 Sb. z. a n. Tvrdí-li dlužník v opětném návrhu na odklad dražby, že jest nezaměstnan, musí soud z úřadu vyšetřiti, jsou-li splněny předpoklady podle § 4 zák. č. 34/34 Sb. z. a n., i když je dlužník všechny jasně netvrdil. (Rozh. ze dne 16. listopadu 1935, R I 743/35.)

Obchodní pomocníci.

Obsluhovač benzinového čerpadla není obchodním pomocníkem. (Rozh. ze dne 30. října 1935, Rv I 1901/35.)

Měl-li podle smlouvy trvatí zákaz soutěže pět let po skončení služebního poměru, nebyla úmluva o konkurenčním zakazu neplatna vůbec, nýbrž jen pokud zákaz přesahoval dobu roční. (Rozh. ze dne 14. listopadu 1935, Rv I 895/35.)

Opravný prostředek.

Vyhláška o udělení příklepu jest jen informací, nikoliv soudním usnesením v pravém, vlastním slova smyslu, nemění nic na úkor účastníků na jejich právech, pokud jde o předražek a není proto rekurs proti vyhlášce příklepu, nanejmé proti její části informační přípustný. (Rozh. ze dne 14. listopadu 1935, R I 615/35.)

§ 507(1) c. ř. s. se nevztahuje na případy, kdy první soud odmítl dovolání pro nepřipustnost, ale soud druhé stolice k rekursu dovolatelovu prohlásil dovolání za přípustné. V takovém případě je samostatný dovolací rekurs odpůrce dovolen podle § 514(1) c. ř. s. (Rozh. ze dne 23. listopadu 1935, Rv I 2116/35.)

Otec (nemanželský).

Nemanželský otec nemá vůči svému nemanželskému dítěti nárok podle § 154 obč. zák. (Rozh. ze dne 17. října 1935, Rv I 1862/35.)

Osmihodinná pracovní doba.

Zaměstnanec (prodavač) v prodejné tabáku je obchodním pomocníkem, na něhož se vztahují předpisy zákona č. 91/18 sb. z. a n. o osmihodinné pracovní době, nikoliv předpisy nařízení bývalého rakouského ministerstva financí ze dne 10. června 1911 č. 44236. (Rozh. ze dne 12. září 1935, Rv I 429/35.)

Pactum de contrahendo.

Neenalhal-li oprávněný v roční lhůtě § 936 obč. zák. na splnění slibu, nemá nároku ani na náhradu škody pro nesplnění. (Rozh. ze dne 27. září 1935, Rv I 1763/33.)

Pensijní pojištění.

Pravidelnou dozorčí činností podle § 1 (2) a zák. č. 89/20 sb. z. a n. rozumí se dozorčí činnost trvalá. (Rozh. ze dne 3. října 1935, Rv II 1042/33.)

I vyplacená dávka nepozbývá výsady poskytnuté předpisem § 46 zák. č. 26/29 sb. z. a n. Rovná-li se částka u dlužníka nalezená invalidnímu dů-

chodu, připadajícímu jen na měsíc, nepodléhá ani část nalezených peněz exekuci. (Rozh. ze dne 10. října 1935, R I 918/35.)

Předpis § 46 zák. č. 26/29 sb. z. a n. se nevztahuje na příplatky k pensijnímu důchodu, jež povinnému vyplácí přímo jeho bývalý zaměstnavatel z důvodu soukromoprávního. (Rozh. ze dne 10. října 1935, R I 1046/35.)

Ustanovení třetího odstavce § 118 zák. č. 26/29 sb. z. a n. má na mysli jen zvýšení důchodů dle zvláštního původního předpisu § 177 zák. č. 26/29 sb. z. a n. a nelze je vztahovati na zvýšení dávek pensijního pojištění, příznané zákonem č. 125/31 sb. z. a n. (Rozh. ze dne 18. října 1935, Rv I 1819/35.)

Soud jest oprávněn rozhodnouti sám, zda zaměstnanec podléhá pensijnímu pojištění, aniž by vyčkával o tom rozhodnutí příslušného správního úřadu. Nárok zaměstnancův na započtení poloviny nepojištěné doby podle zák. č. 125/31 sb. z. a n. jest jen částí důchodů invalidního nebo starobního. Zaměstnanec, jenž nebyl zaměstnavatelem přihlášen k pensijnímu pojištění, má proti zaměstnavateli nárok na náhradu toho, co by připadalo na zvýšení podle § 177 a zák. č. 125/31 sb. z. a n., třebaš nepodnikl sám kroky o přiznání této částky. (Rozh. ze dne 17. října 1935, Rv II 541/35.)

Pensijnímu pojištění nepodléhá číšník, jenž vykonával úkony ranního číšníka, kdy byl sám v podniku, kdežto odpoledne i večer zastával výhradně jen službu číšníka obsluhujícího a jen jednou týdně zastupoval odpoledne a večer vrchního číšníka. (Rozh. ze dne 15. listopadu 1935, Rv II 479/35.)

B. Ve věcech trestních a kárných.

A d v o k á t i.

I vejítí v přímý styk s osobou, která sice není právně totožná se subjektem, představujícím ve sporu odpůrce advokátova klienta (společnost s ručením omezeným), je však na něm závažně zúčastněna (kapitálovým přínosem), může býti zásadně kárně stíhatelným přečinem, stalo-li se s pominutím právního zástupce odpůrce. (Rozh. ze dne 25. listopadu 1935, Ds I 32/35.)

V kárném řízení proti advokátům nelze sice použití přímo § 265 tr. ř., ježto jde o předpis hmotněprávní (souvisící s předpisy §§ 34, 35, 267 tr. z. a § 56 tr. ř.), ale tím není vyloučeno, aby bylo i v kárném řízení použito základní myšlenky, na níž uvedený předpis spočívá, že nutno celou činnost, spadající do doby, v níž byla spáchána, posuzovati co do kárné trestnosti jako celek a stanoviti trest, jaký by byl shledán přiměřeným při znalosti celého kárně trestného jednání obviněného. (Rozh. ze dne 18. listopadu 1935, Ds I 18/35.)

Byl-li obviněný advokát podle zvláštní dohody s klientem povinen obstarati jeho zastoupení substitutem jen, složí-li klient předem zálohu na substituční útraty, a upozornil-li včas klienta na tento jeho závazek, neporušil povinnosti povolání, když substituci nezařídil proto, poněvadž klient svému závazku nedostál.

Disciplinárního přečinu poškození cti a vážnosti stavu se dopustil advokát, který:

převzav vymáhání pohledávek svěřených třetí osobou inkasní kanceláří jeho bratra, neupozornil výslovně onu třetí osobu, že její úmluva s inkasní kanceláří nezavazuje jeho jako právního zástupce;

v exekučním řízení pro nepatrnou pohledávku, v němž nebylo provedeno zabavení, poněvadž dlužník celou pohledávku i s útratami zaplatil, způsobil povinné straně zbytečné útraty návrhem na zrušení exekuce a v tomto návrhu účtoval práce, které nekonal a výlohy, které nevzešly;

vůči kolegovi advokátovi beze závažného důvodu po jeho svědecké výpovědi u soudu učinil návrh na postoupení spisů státnímu zastupitelství pro

domnělou nepravdivost oné výpovědi. (Rozh. ze dne 25. listopadu 1935, Ds I 59/35.)

A u t o m o b i l.

Řidič motorového vozidla může se dopustiti přečinu podle § 335 tr. zák. rychlou nebo neopatrnou jízdou, byť i nepřekročil maximální přípustnou rychlost. Jeho nedbalé jednání nebo opominutí může záležeti zejména i v porušení základních předpisů pro řidiče motorových vozidel, uvedených v první větě § 45 min. nař. z 28. dubna 1910, č. 81 ř. z. (zachované v platnosti článkem IV. vládn. nař. ze dne 30. června 1932, č. 107 Sb. z. a n.) a v 3. odst. § 12 cit. vládního nařízení. (Rozh. ze dne 11. září 1935, Zm I 392/35.)

Předpis § 53 vládn. nař. č. 81/1910 ř. z. nebyl zrušen vládním nařízením ze dne 30. června 1932, č. 107 Sb. z. a n.

Zavinění majitele autodopravy (§ 53 vládn. nař. č. 81/1910 ř. z.), pustil-li nepřehledný autobus v horském kraji na cestu s terénem, majícím prudký spád, ačkoli mu bylo před odjezdem vozu sděleno, že ruční brzda autobusu je vadná.

Příčinná spojitost mezi tímto opominutím a nastalým úrazem není přerušena tím, že řidič autobusu vlastním neopatrným jednáním přivodil možnost použití nožní brzdy a dovršil tak nezpůsobilost brzdy ruční.

Okolnost, že majitel autodopravy nemohl předvídati, že řidič autobusu bude brzd používati neodborně, je s hlediska § 337 tr. zák. nezávažná. (Rozh. ze dne 17. října 1935, Zm I 661/35.)

D o b y t ě í p a s.

Falšování dobytčího pasu nemusí směřovati za všech okolností k zmaření určitého, státem sledovaného účelu veterinárně policejního, nýbrž může opodstatnit skutkovou podstatu přestupku podle § 320 f tr. z. (Rozh. ze dne 11. prosince 1935, Zm II 440/35.)

D o r u č e n í.

§ 427 tr. ř. nařizuje doručení obsílky k hlavnímu přeličení bezvýhradně obžalovanému do vlastních rukou a toto ustanovení, stejně jako § 79, odst. 1 tr. ř. nezná náhradní doručení opatrovníku neb zákonnému zástupci. Pro otázku správnosti a platnosti doručení obsílky obžalovanému podle § 427 tr. ř. je zcela nerozhodné, zda obžalovaný odpovídá trestně za své činy, či zda byl částečně zbaven svéprávnosti pro notorický alkoholismus. (Rozh. ze dne 27. listopadu 1935, Zm I 1169/35.)

D ů v o d y v y l u č u j í c í t r e s t n o s t.

Důvod, vylučující trestnost podle § 2a (c) tr. zák. předpokládá vždy patologický duševní stav pachatelův, ať již trvalý či pouze dočasný (přechodný), za něhož pachatel při zrušeném nebo zakaleném vědomí nepostřehuje buď vůbec neb aspoň úplně a správně skutkové okolnosti, za nichž jedná a není schopen utvořiti si správné představy o tom, k jakým účinkům vede jeho jednání.

Pouhé rozčilení, nedosahující stupně afektu, není ještě stavem patologickým; není jím o sobě ani rozčilení ženy při porodu. (Rozh. ze dne 23. října 1935, Zm I 847/35.)

F a l e š n á o p o v ě d'.

Přes to, že družka života je některými zákony v určitých směrech postavena na roveň manželce, jde o falešnou opověď po rozumu § 320 e) tr.

z., udal-li svobodný pachatel v knize cizinců (v lístku opovědním), že je ženat, a svou družku označil za svou manželku.

Ke skutkové podstatě přestupku podle § 320 e, tr. z. se nevyhledává, aby pachatel způsobil státu skutečnou újmu na jeho právu na veřejný dohled; stačí, mohl-li být veřejný dohled jeho jednáním uveden v omyl. (Rozh. ze dne 18. listopadu 1935, Zm I 895/35.)

K r á d e ž.

Škodou, tedy cenou věci odcizených, převedených neb prošantročených je rozuměti újmu na jmění, zmenšení (ztenčení) majetku a lze tudíž hodnotu takových věcí počítati jen hodnotou toho, co bylo ukradeno, tedy podle majetkové ztráty okradeného.

Jde-li o stanovení hodnoty uhlí, jež vinník na sebe převedl a prošantročil, a jež bylo získáno t. zv. „divokým dolováním“, rozhoduje nikoli prodejní cena takto odcizeného uhlí, nýbrž pouze hodnota, jakou mělo odcizené uhlí v opuštěném dole.

Při odcizení uhlí, určeného již k prodeji (ze skladiště), určuje výši škody jeho skutečná cena tržová. (Rozh. ze dne 19. září 1935, Zm I 673/35.)

Vkladní knížka v rukou každého držitele je předmětem majetkovým, věci movitou ve smyslu § 171 tr. z.; cena odcizené vkladní knížky se rovná výši vkladu, pokud není knížka vinkulována nebo není na závadu umorovací řízení. Trestnost je založena již odnětím vkladní knížky pro užitek pachatelův, nikoli teprve vybráním vkladu. (Rozh. ze dne 16. prosince 1935, Zm II 460/35.)

L é k a ř i.

Zvláštních ustanovení §§ 356-357 tr. zák. lze použiti jen, dopustil-li se lékař kulposního činu neb opominutí jako ošetřující lékař při takovém úkonu svého lékařského povolání, z jehož chybného nebo nešikovního provedení lze usuzovati na lékařovu nevědomost, z $\rho\alpha\pi\sigma\sigma\lambda\iota\delta\eta$ nedokonalosti jeho vědeckého školení neb z nedostatku praxe.

Dopustil-li se ošetřující lékař kulposního činu, neb opominutí, jež nekotví v těchto nedostatcích, o němž však jinak následkem svého zaměstnání, ba po případě i podle jeho přirozených následků, které každý — tedy i osoba v lékařské vědě neškolená — snadno poznati může, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo tělesné bezpečnosti lidí, jest jednání (opominutí) lékařovo posuzovati s hlediska obecných ustanovení § 335 tr. z. ve spojitosti s ustanovením § 358 tr. z.

Ošetřující lékař odpovídá podle §§ 358, 335 tr. zák. za to, že se před provedením lékařského úkonu (před injekcí) nepřesvědčil, zda mu pomocná síla (ošetřovatelka, služebná) připravila k upotřebení právě onu látku, již se rozhodl použiti, či nikoli, a nastaly-li ze záměny látek následky v poslední větě § 358 tr. z. uvedené.

Odpovědnost pomocné síly lékařovy podle § 335 tr. zák. za nedbalost, spočívající v tom, že mu k provedení lékařského úkonu připravila látku, o níž si byla vědoma toho, že její použití je způsobilé vyvolati u nemocného následky. nebezpečné jeho zdraví. (Rozh. ze dne 7. listopadu 1935, Zm I 1148/34.)

L h ů t a.

V tom, že se obžalovaný zúčastnil hlavního přelíčení, ač byl o něm zpraven teprve den před tím, nelze spatřovati mlčky dané svolení ke zkrácení přípravné lhůty, není-li v protokolu o hlavním přelíčení zaznamenáno, že obžalovaný byl předsedou o ustanovení první věty § 221 tr. ř. poučen a ani jinak se ze spisů nepodává, že znal toto ustanovení zákona a jeho účel. (Rozh. ze dne 4. září 1935, Zm II 219/35.)

Osmidenní lhůta k provedení zmateční stížnosti běží ode dne doručení opisu rozsudku i tehdy, žádal-li stěžovatel za opis rozsudku před ohlášením zmateční stížnosti.

V pouhém prohlášení, že strany pro případ, že by došlo k vynesení rozsudku, spokojují se s doručením rozsudku v jazyku státním, nelze ani objektivně shledávati žádost za skutečné doručení rozsudku, ani po stránce subjektivní předpokládati, že strana tímto prohlášením vůbec zamýšlela takovou žádost projevit. (Rozh. ze dne 8. října 1935, Zm II 309/35.)

Maření exekuce.

Převděl-li pachatel svůj nemovitý majetek na třetí osobu, znemožnil věřiteli, aby ihned neb aspoň v dohledné době mohl vésti exekuci na nemovitý majetek dlužníkův; na tom nic nemění, že věřitel mohl tuto překážku po případě odklidiť odpůřcím sporem.

Pro posouzení výše škody rozhoduje stav v době trestného činu. (Rozh. ze dne 2. července 1935, Zm I 720/35.)

Ustanovení § 1 zákona o maření exekuce v každém případě předpokládá, že trestným činem pachatelovým bylo postavení věřitelovo zhoršeno.

Převzetí zabavených věcí podle § 271 ex. je podle zkušeností pro věřitele v ý h o d n ě j š í m způsobem zpeněžení zabavených věcí, než jich prodej veřejnou dražbou.

Zákonný postup a provedení tohoto způsobu (§ 271 ex. ř.) zpeněžení zabavených věcí předpokládá, že na místo věcí vypadnuvších z majetku dlužníka nastoupí útržek, pocházející ze jmění p ř e j í m a t e l o v a.

Byl-li přejímací návrh fingován a přejímací cena byla uhrazena ze jmění dlužníka, jde o zřejmě zkrácení věřitelů, jež má býti povahy trvalé (nikoli přechodné, jaké má na mysli § 1 zák. o mař. ex.) a trestnost tohoto postupu je zkoumati s hlediska jiných předpisů trestního zákona. (§ 205 a) tr. z.) (Rozh. ze dne 30. září, Zm I 284/35.)

Pouze dlužník — povinná strana — ve hrozícím nebo již zavedeném exekučním řízení může býti pachatelem přečinu podle § 1 zák. o mař. exekuce.

Trestní zodpovědnost třetí osoby s tohoto hlediska nemůže založiti ani skutečnost, že měla neomezenou plnou moc jednati jménem dlužníkovým.

Byly-li zabaveny věci typicky zastupitelné, při nichž nezáleží na jejich identitě (cihly), mohou býti beztrestně (§ 3 zák. o mař. exekuce) odnímány úřednímu nakládání (prodávány), jsou-li jen neustále nahrazovány nově vyrobenými kusy, takže exekučnímu soudu je stále k dispozici v zájemním protokole udaný počet věcí druhu tam uvedeného, s nimž může nakládati. (Rozh. ze dne 5. října 1935, Zm I 31/35.)

Týž skutek pachatelův nemůže býti podřaděn ustanovení § 1 zák. o maření exekuce a zároveň — byť i ve vztahu k jinému věřiteli — též ustanovení § 3 téhož zákona. (Rozh. ze dne 20. listopadu 1935, Zm I 1112/35.)

Podání žaloby o obnovu řízení samo o sobě není právním jednáním, jaké má na mysli § 1 zákona o maření exekuce. Výraz „Rechtsgeschäft“ v původním textu tohoto ustanovení zákona vylučuje též, aby pod tento pojem bylo zahrnuto předstírání činu nedovoleného. (Rozh. ze dne 20. listopadu 1935, Zm I 453/35.)

Z judikatury nejvyššího správního soudu.

(Říjen—prosinec 1935.)

Cesty.

Podle § 10 zákona ze dne 30. září 1877 č. 38 mor. zem. zákona je příslušným rozhodovati o vyvlastnění pozemků pro účely silniční v první stoličce zemský úřad. (Nál. z 25. října 1935 č. 19.050/35.)

Církevní věci.

Koupě nemovitosti katolickou církví, která přesahuje rámec obyčejné správy církevního jmění, podléhá ve smyslu § 38 zák. č. 50/1874 ř. z. a § 233. o. z. o. schválení státní správy kultové; za den převodu ve smyslu § 1. dávk. prav. č. 143/1922 Sb. platí tedy podle odst. 4. tohoto paragrafu den tohoto schválení. (Nál. z 14. listopadu 1935 č. 19.231/35.)

Úřad, rozhodující o ztrátě doplnku příjmů duchovního podle ustanovení § 7, odst. 1. lit. b) zák. čl. XIV:1898, ve znění § 4 zák. čl. XIII:1909, je sice vázán na skutkovou podstavu, zjištěnou v trestním nebo disciplinárním rozsudku, ale subsumpci této skutkové podstaty pod cit. předpis zák. čl. XIV:1898 provádí samostatně. (Nál. z 16. listopadu 1935 č. 19.414/35.)

Ustanovení § 219 vládn. nař. o úpravě platů duchovenstva č. 124/1928 Sb., že nařízení toto nabývá účinnosti zároveň se zákonem č. 122/1926 Sb., je kryto zákonem. (Nál. z 20. listopadu 1935 č. 19.822/33.)

Při úpravě příznávky duchovního, s jehož obročím jsou spojeny také dávky naturální, čítají se přírodniny podle předpisu § 4, lit. d) zák. čís. 176/1898 ř. z. se srážkou 20proc. z hrubého výtěžku pro horší jakost a jakožto náklad dobývací, jestliže jde o stihatelný a vydobyitelný právní nárok beneficiata, i tehdy, když beneficiat místo naturalíí pobíral relutum na penězích, aniž však přeměna naturální dávky na relutum byla schválena státní správou.

Schválení ve smyslu min. nař. č. 162/1860 ř. z., pokud se týče min. nař. č. 175/1860 ř. z. podléhají jakožto součásti církevního jmění i pohledávky církevních obročů ze závazků převzatých velkostatky a jest tudíž ke změně závazku naturálního v závazek peněžitý tohoto schválení třeba. (Nál. z 26. listopadu 1935 č. 16.914/35.)

Při posuzování postačitelnosti důchodu, pokud se týče substance jmění církevního ve smyslu § 40, odst. 2. zák. č. 50/1874 ř. z. lze přihlížeti toliko k onomu stavu tohoto jmění, který jest dán v době pro rozhodnutí směrodatné.

Povinnost faráře a lokálního kaplana hraditi ze svého náklady svémocně a bez předchozího ohlášení a svolení zemského úřadu provedených větších oprav a staveb, nelze analogicky rozšiřovati na patrona (bod 8. cirkuláře čes. zem. gubernia z 23. května 1806 o stavbách farních). (Nál. z 27. listopadu 1935 č. 19.805/35.)

D a n ě.

I. Za úkon, zakládající účinnou lítost podle § 204, odst. 1. zák. o př. d. dlužno pokládat opravu nebo doplnění nesprávných nebo neúplných údajů, nebo dodatečně předložené podání, jimiž se s k u t e č n ě napravuje jednání neb opominutí, kvalifikované podle § 185. a tím příslušnému úřadu se u m o ž ň u j e v y m ě ř i t i daň, jejíž vyměření bylo dřívějším jednáním neb opominutím strany úplně mařeno, nebo předepsati daň ve vyšší míře, než se mohlo státi vzhledem k dřívějšmu jednání neb opominutí strany.

II. Ustanovení prov. nařízení č. 175/1927 Sb. ku § 204, odst. 1. zák. o př. d. v odst. 4., že, opravil-li poplatník před zahájením trest. říz. (§ 213) své údaje, může býti základem trestu jen rozdíl mezi takto opraveným, ale ještě nesprávným údajem a základem zjištěným v trestním řízení, je ve shodě se zákonem. (Nál. z 1. října 1935 č. 18.415/35.)

Ze základu minimální daně výdělkové podle § 57, odst. 7. zák. o př. d. nelze vyloučiti kapitál, připadající na podnikatelovy budovy, podrobené dani domovní, kterých se užívá v podniku (§ 55, odst. 3. zák. o př. d.). (Nál. z 22. října 1935 č. 22.780/33.)

I. Rentou ve smyslu § 172, odst. 2. č. 3 zák. o př. d. je rozuměti opěťující se plnění, které je zásadně omezeno na dobu života příjemcova a při němž nejde o splácení kapitálové pohledávky.

II. I při rentě dočasné (t. j. ujednané na určitou dobu), musí jít o plnění, které zaniká smrtí příjemcovou, nastala-li před uplynutím ujednané doby, resp. — byl-li takový zánik plnění smluvně ujednan — i smrtí povinného.

Prováděcí nařízení č. 175/1927 Sb., stanoví v odst. 1. „K § 172, odst. 2. č. 5 a 6 zák. o př. d.“, že rentou dlužno rozumět každé plnění určitou peněžní sumou nebo zastupitelnými věcmi předem pevně stanoveného druhu, jež má být uskutečněno v pravidelně se opětujiících lhůtách, pokud tímto plněním se nevykonává poněnáhlé umořování dluhu, je v soulase se zákonem. (Nál. z 23. října 1935 č. 18.994/35.)

Úplata za používání obecních parních a vanových lázní podléhá dani z obrátu. (Nál. z 31. října 1935 č. 523/34.)

Okolnost, že majitel vede zvláštní účetnictví pro jednotlivé dvory svého zemědělského hospodářství, nedodává sama o sobě těmto dvorům povahu závodů téhož podniku ve smyslu § 1, odst. 4. zák. o d. z obrátu. (Nál. z 31. října 1935 č. 4229/34.)

Úplata za používání obecních říčních lázní (plováren) podléhá dani z obrátu. (Nál. z 31. října 1935 č. 8053/34.)

Zemědělským výrobkem podle § 10, odst. 1. zák. č. 268/23 ve znění zákonů č. 246/26 a 181/29 Sb. o dani z obrátu nejsou písek a šterk, vydobyté z žumpku. (Nál. z 5. listopadu 1935 č. 19.265/35.)

Slevy dluhu, vzniklé osvobozením dlužníka v soudním nebo mimosoudním vyrovnání, jsou podle § 7, odst. 2. zák. o př. d. důchodem, nepodrobeným dani. (Nál. z 8. listopadu 1935 č. 19.313/35.)

Doručení platebního rozkazu na daň, uloženou dodatečně z důchodu plynuvšího zůstaviteli, jednomu z dědiců, má účinek jen proti tomuto dědici, na jehož jméno byl platební rozkaz vydán a jemuž jako dědici byl doručen, nikoli však proti ostatním spoludědicům, třeba solidárně zavázaným.

Vydává-li se platební rozkaz na dodatečnou daň, postihující poplatníka, jehož pozůstalost byla v době doručování platebního rozkazu již soudně odevzdána, jsou osobami povinnými platiti tuto dodatečnou daň všichni dědici, jimž byla pozůstalost soudně odevzdána; musí tedy na ně platební rozkazy být podle § 260 zák. o př. daních vydány a nelze jako adresáta označiti zemřelého poplatníka. (Nál. 12. listopadu 1935 č. 16.838/35.)

Město, dosáhnuvší více než 10.000 obyvatel nemá právního nároku, aby pro ně byla zřízena podle § 233. odst. 2. zák. o př. daních zvláštní daňová komise. (Nál. 15. listopadu 1935 č. 19. 429/35.)

Sdružení zemědělců, provozující sušírnu čekanky, nepoživá osvobození od zvláštní daně výdělkové podle § 72, písm. g) zák. o př. daních, má-li sušírna objektivně povahu samostatného závodu, v němž se činnost družstva provozuje po živnostensku. (Nál. z 22. listopadu 1935 č. 19.644/35.)

Za vedlejší zaměstnání ve smyslu § 50, č. 5 zák. o př. d. nelze pokládati činnost spisovatelskou osoby, která se jinak zaměstnává pouze správou vlastního jmění. (Nál. z 23. listopadu 1935 č. 19.581/35.)

Ztráta, vzniklá požárem na majetkové podstatě, jest odečitatelná podle § 15, odst. 1. pís. b) zák. o př. daních, jestliže oheň vznikl skutečností, souvisícími s provozem podniku. (Nál. z 26. listopadu 1935 č. 19.716/35.)

Z přechodné přírážky k dani důchodové podle zák. č. 177/1931 Sb., předepsané samostatným platebním rozkazem, je podle § 4, odst. 3. cit. zák. přípustno odvolání i v případech, namítá-li poplatník, že přírážka ta neměla být vůbec vyměřena, t. j. popírá-li vůbec povinnost k přírážce, pokud námitkou tou nebrojí proti základu nebo výši daně důchodové. (Nál. z 29. listopadu 1935 č. 15.854/35.)

Ustanovení § 12, odst. 4. zák. o d. z maj., že cena podle stavu a hodnoty dne 1. března 1919 zjistí se průměrně přírážkou 60% k ceně pojaté do imění počátečního, vztahuje se jen na ocenění obyč. budov. (Nál. z 29. listopadu 1935 č. 20.235/35.)

Ve věcech daně z motorových vozidel (zák. č. 116/1927 Sb.) na Slovensku může finanční úřad otázku daňové povinnosti zodpovědět i kládě přesto, že řádný soud v rozsudku, vydaném v důchodkovém trestním řízení dospěl k závěru, že tu daňové povinnosti není. (Nál. z 30. listopadu 1935 č. 19.871/35.)

Podkladem pro výpočet odpisů i amortisací podle § 15. čís. 1 lit. b) zák. o př. d. je hodnota pořizovací a nikoliv hodnota podle požárního pojištění.

Podle zákona o přímých daních (§ 7, odst. 1., § 8, odst. 1. č. 1) i prov. nař. k citovaným ustanovením jest u zemědělských plodin, určených k prodeji, pro vznik daňové povinnosti rozhodnou doba zpeněžení plodin.

Výdaje za zastupování advokáty, komisionální útraty při provádění pozemkové reformy na statech poplatníka, výdaje za zastupování ve věci dávků z majetku a ve věcech osobní daně z příjmu nejsou odpočitatelné podle § 15, odst. 1, zák. o př. d. (Nál. z 6. prosince 1935 č. 14.709/32.)

Ustanovení vyhlášky ministra financí č. 77/30 Sb. z. a n., že se zavádí paušalovaná daň z obrátu z veškerých dodávek syrubu, je přes to, že z dodávek cukru se platí daňový paušál podle vyhlášky min. financí č. 2/29 Sb. z. a n., ve shodě s ustanovením § 19, odst. 8. zák. o dani z obrátu (zákona č. 268/23, resp. 188/30Sb. z. a n.). (Nál. z 10. prosince 1935 č. 9140/34.)

I. Rentou ve smyslu § 169 č. 2 zák. o d. os. a čl. 27 bodu II č. 6 prov. předpisu ke IV. hlavě téhož zákona je rozuměti opětující se plnění, které je zásadně omezeno na dobu života příjemce a při němž nejde o splácení kapitálové pohledávky.

II. I při rentě dočasné (t. j. ujednané na určitou dobu) musí jíti o plnění, které zaniká smrtí příjemcovou, nastala-li před uplynutím ujednané doby, resp. — byl-li takový zanik plnění smluvně ujednan — i smrtí povinného. (Nál. z 12. prosince 1935 č. 20.131/35.)

I. Je-li určitá sráž. položka zásadně neodčitatelná podle ustanovení § 16, odst. 3. zák. č. 76/1927 Sb., poněvadž celá není v hospodářské spojitosti s tuzemským pramenem důchodu poplatníkovy, nelze ji už posouditi s hlediska § 15 téhož zákona.

II. Hospodářská spojitost určité srážky s tuzemským pramenem důchodu podle § 16 odst. 3 zák. č. 76/1927 Sb., není vyloučena tím, že dotčený závazek poplatníkův má povahu osobního závazku. (Nál. ze 17. prosince 1935 č. 17.097/35.)

Mimořádný odpis z důvodů vystavení budov podle § 10 odst. 2 zák. o př. daních přísluší pro budovy, kterých poplatník používá pro provoz svého podniku. (Nál. z 28. prosince 1935 č. 21.973/34.)

Užívá-li se budovy způsobem, uvedeným v § 136. odst. 5. zák. o př. daních, nepřisluší pro budovu tu dočasné osvobození podle odst. 1. téhož paragrafu (resp. podle § 49, odst. 1. č. 2 zák. čís. 43/1928 Sb.). (Nál. z 30. prosince 1935 č. 7640/33.)

Domovské právo.

Podle 2. odst. § 4 domovského zákona č. 105/1863 ř. z. jest ve případě rozloučení obce ve dvě nebo více obcí také nezletilého příkázati do domovského svazku té obce, v jejímž obvodu měl samostatně své řádné bydliště před rozloučením obce. (Nál. ze 16. prosince 1935 č. 20.142/35.)

Elektrisace.

Podnik, prohlášený podle § 4 zákona č. 438/1919 Sb. za elektrický podnik všeužitečný, není již na základě tohoto prohlášení oprávněn zřizovati domovní přípojky k svému vedení, nýbrž potřebuje k tomu zvláštní koncesi elektroinstalátérskou podle § 1 min. nař. č. 41/1883 ř. z. (Nál. 1. října 1935 č. 18.598/35.)

• Na udělení stavebního příspěvku ve smyslu § 2 odst. 1 lit. a) zákona

ze dne 1. července 1926 č. 139 Sb. o finanční podpoře elektrisace venkova není nároku stíhatelného stížností k nejvyššímu správnímu soudu. (Nál. 20. listopadu 1935 č. 19.723/35.)

H o n e b n í p r á v o.

Trvalým ve smyslu § 3 čes. honeb. zák. je ohrazení, které podle vůle vlastníka, projevivší se ve způsobu provedení hrazení, není míněno jen jako opatření přechodné. (Nál. ze dne 31. října 1935 č. 18.572/35.)

H o r n í p r á v o.

Osoby zaměstnané u nehornického podnikatele odvážením uhlí, složeného na skládce na dole podléhají povinnému pojištění u báňských bratrských pokladen podle § 2 odst. 1. zák. č. 242/22 Sb. z. a n.

Přihlašovací, odhlašovací a příspěvková povinnost stíhá i ohledně těchto osob podnikatele d o l u. (Nál. z 15. listopadu 1935 č. 16.613/35.)

J a z y k o v é p r á v o.

Článek 43 odst. 1. jazykového nařízení čís. 17/1926 Sb. jest kryt jazykovým zákonem.

Celní úřad nemá zvláštního obvodu ve smyslu § 8 odst. 1. jazykového zákona. (Nál. z 20. prosince 1935 č. 20.536/34.)

L e g i o n á ř i.

Nárok učitele veřejné školy národní — legionáře — na doplatky služeb. příjmů z důvodu legionář. služby vzniká již dnem nastoupení, neb dnem jmenování definitivním, ve školské službě (čl. 3 odst. 2 lit. b) a c) prováděcího vlád. nař. k legionářskému zákonu č. 151/1920 Sb.), nikoli dodatečným vydáním opraveného legionářského průkazu. (Nál. z 31. října 1935 č. 10.723/32.)

I. Státní nakladatelství v Praze jest ve smyslu §§ 5 a 4 a) zákona č. 462/1919 Sb. podnikem veřejného fondu.

II. Ustanovení § 14. odst. 1. téhož zák. nebylo co do lhůty v něm stanovené změněno ustanovením § 151. odst. 7. plat. z. č. 103/1926 Sb. resp. § 105 vl. nař. č. 113/1926 Sb. (Nál. z 26. listopadu 1935 č. 19.632/35.)

O b e c n í v ě c i.

V řízení ukládacím o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí podle vlád. nař. č. 143/1922 Sb. lze účinně doručovati manželu zcizitelčinu, i když není jejím vykázaným zmocněncem. (Nál. ze 7. listopadu 1935 č. 19.258/35.)

Zákaz agitace ve volební místnosti mezi voliči, vyslovený v 2. odst. § 37. řádu volení v obcích, platí nejen pro volby obecního zastupitelstva, nýbrž i pro volby obecní rady.

Agitace mezi voliči mimo místnost volební v jiných prostorách téže budovy jest sice trestna podle ustanovení § 68 III 1. řádu volení v obcích, není však vadou volebního řízení, pro niž by bylo možno zrušiti volbu obecního zastupitelstva nebo obecní rady.

Volební místnosti, v níž podle ustanovení 2. odst. § 37 řádu volení v obcích není dovoleno mezi voliči agitovati, rozumí se jen místnost, v níž se koná volební akt, nikoli též místnosti přilehlé. (Nál. z 8. listopadu 1935 č. 19.223/35.)

Letecký den možno uznati za podnik ve smyslu § 3. bod 1. dávk. prav. dávce ze zábav nepodrobený pouze tehdy, jsou-li tu zvláštní okolnosti, zejména co do způsobu jeho uspořádání, které mu vtiskují ráz podniku služebního v ý h r a d n ě účelům vědeckým, vzdělávacím nebo vyučovacím. (Nál. z 28. listopadu 1935 č. 19.876/35.)

Výnos obecní dávky v uplynulém roce skutečně docílený, avšak do účetní závěrky za tento rok nepojatý, nelze prelimitovat v obecním rozpočtu na příští rok jako očekávaný příjem.

Fondů obnovovacích, zřízených podle § 21 zák. č. 329/1921 Sb., jakož i fondů, utvořených při obecních podnicích podle § 22 cit. zák., lze se svolením dohlédacího úřadu použít i do výtěžku i podstaty jejich k účelům jiným, nežli k nimž byly původně určeny, a to přechodně i trvale, a i k úhradě mimořádných výdajů obecních. (Nál. z 5. prosince 1935 č. 17.960/35.)

Povinnosti platit obchodně podle dekretu dvorní kanceláře z 23. března 1798 č. 4764 nejsou podrobeni „cizí kupci“, kteří provozují své obchody v lázeňském místě nepřetržitě po celý rok. (Nál. z 12. prosince 1935 č. 20.119/35.)

Byla-li nezákonným způsobem předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti z jednotného převodu dvou nemovitostí, ač převod jedné z nich dávce nepodléhá, vypočítá se dávka, kterou je straně vrátiti, tak, že se z původní předepsané dávky odečte dávka, která by při samostatném předpisu připadla na převod dávce podrobený. (Nál. z 12. prosince 1935 č. 20.139/35.)

Dnem sloučení obce Král. Vinohradů s hlavním městem Prahou podle § 2 zákona č. 114/1920 Sb. pozbyl platnosti místní policejní řád, schválený ve schůzi městského zastupitelstva na Král. Vinohradech dne 12. května 1897. (Nál. z 19. prosince 1935 č. 18.967/35.)

Pojištění nemocenské.

Nevzala-li okresní nemocenská pojišťovna výměrem na vědomí odhlášku určitých zaměstnanců, které zaměstnavatel přihlásil k nemocenské pojišťovně soukromých úředníků a zřízenců v Praze, nemá pojišťovna tato postavení strany ve sporu o tento výměr. (Nál. z 2. října 1935 č. 17.820/35.)

Vydala-li nemocenská pojišťovna platební výměr na náhradu podpůrného nákladu podle § 20. odst. 2. zákona č. 221/24 Sb., opřený o jeden z důvodů v tomto předpisu uvedených, není již proto vyloučeno, aby opřela svůj nárok v řízení podle § 239. cit. zákona o jiný důvod § 20. odst. 2. (Nál. ze 4. listopadu 1935, č. 16.740/33.)

Za pojištěnce, kteří pracovali od pondělí až do soboty včetně, avšak tímto dnem byli řádně odhlášeni, neplatí se nemocenské pojistné za neděli (§ 160. zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb.), předpokládajíc, že tu nejde o případ § 160. odst. 2. lit. b) druhá eventualita. (Nál. z 22. listopadu 1935 č. 19.236/33.)

Pojištění úrazové.

Proti určení náhrady nákladů místního šetření v případě § 92. odst. 2. zák. čl. XIX: 1907, provedeného proti zaměstnavateli okresní nemocenskou pojišťovnou, jde odvolání přímo k ministerstvu sociální péče. (Nál. z 2. prosince 1935 č. 12.133/33.)

Policejní věci.

Odsoudila-li první stolice stranu pro dva trestní činy k určitému trestu, nemůže druhá stolice, osvobodila-li stranu ohledně viny jednoho z těchto činů, ponechat v platnosti trest, vyslovený prvou stolicí za oba trest. činy. (Nál. z 29. října 1935 č. 19.113/33.)

Poplatky.

Dotaz, adresovaný kanceláři presidia vrchního soudu, v jakém stadiu

je podaná dohlédací stížnost, podléhá kolkovému poplatku podle uh. saz. pol. 13, bod III. (Nál. z 16. října 1935 č. 6131/33.)

Pro ohlašovací povinnost podle § 4, lit. c), věta druhá zák. čl. XXXIV: 1881 (§ 123, lit. c), věta druhá uh. popl. pravidel) je nerozhodné, zda smluvní strany bydlí v tuzemsku či v cizozemsku, resp. zda jsou státními příslušníky tuzemskými či cizozemskými. (Nález z 16. října 1935 čís. 18.719/35.)

Zádost revírní bratrské pokladny za povolení exekuce k vymožení dlužných zaměstnavatelských příspěvků, i soudní usnesení, exekuci tu povolující, jsou osvobozeny od kolků a poplatků podle § 90, odst. 2. zák. čís. 242/1922 Sb. (Nál. z 24. října 1935 č. 8749/33.)

Byla-li stavební smlouva (§ 71, odst. 1. zák. čl. XI:1918) zrušena dohodou smluvních stran ještě před uplynutím ohlašovací lhůty, stanovené v § 89, zák. čl. XI:1918, nestihá smluvní strany ohlašovací povinnost, a nelze jim pro neohlášení smlouvy uložit pokutu.

Otázku, zda má strana nárok na odpis poplatku ze stavební smlouvy (§ 71, odst. 1. zák. čl. XI:1918) — uplatňovaný z důvodu zrušení smlouvy dohodou stran, — nelze posuzovati podle § 101 uh. popl. prav., nýbrž výlučně podle § 79, zák. čl. XI:1918. (Nál. z 26. října 1935 č. 18.996/35.)

Plná moc, podle svého obsahu všeobecná, nestává se speciální plnou mocí ve smyslu poplatkovém označením „plná moc speciální jen pro tento spor“, když tento spor není přesně vyznačen. (Nál. z 30. října 1935 čís. 19183/35.)

Podá-li znalec, jehož si poplatník přibral k odhadu ve smyslu § 43, zák. čl. XI:1918 konkretisované námitky proti posudku znalců ustanovených úřadem, jest úřad povinen, aby tyto námitky předložil svým znalcům, aby k nim zaujali stanovisko. (Nál. z 9. listopadu 1935 č. 19.400/35.)

Zápis o veřejné dražbě věcí movitých, sepsaný intervenujícími dražebním komisařem, jest podroben poplatku podle saz. pol. 15/108, odst. 2. popl. zák., i když není spolupodepsán dražitelem a docilená nejvyšší podání uvádí jen samou. (Nál. z 16. listopadu 1935 č. 19.474/35.)

V případech, kdy bylo v rozsudku vysloveno, že strana A je povinna zaplatiti straně B „částečné“ útraty, je při stanovení poměru, v němž jsou strany povinny nésti poplatek z rozsudku (§ 55, odst. 1., věta první, zák. čl. XLIII:1914) hleděti k okolnosti, že „ve smyslu“ takového výroku o útratách strana A nese — kromě části útrat, jež je povinna zaplatiti straně B, — také veškeré své vlastní útraty, strana B pak že nese jen část svých vlastních útrat. (Nál. z 23. listopadu 1935 čís. 16.475/35.)

Listina osvědčující závazek odebíratí pivo z pivovaru podléhá poplatku podle § 1 A č. 3 uh. popl. prav. a uh. saz. pol. 78 I A n), i když není podepsána pivovarem. (Nál. z 27. listopadu 1935 č. 11.137/33.)

Zápis vlastnického práva k nemovitostem zrušeného svěřenství podle §§ 3 a 7 zák. č. 179/1924 podléhá vkladnému podle pol. 16 lit. A B) popl. sazby. (Nál. z 5. prosince 1935 č. 20006/35.)

I. K povaze vedlejšího plnění podle § 57, odst. 1. zák. čl. XI/1918 náleží, aby důvodem jeho bylo, že se postupuje vlastnictví předmětu koupě.

II. Úplata za zřízení služebnosti ve prospěch koupené nemovitosti není vedlejším plněním podle § 57, odst. 1. zák. čl. XI/1918. (Nál. z 6. prosince 1935 č. 20.268/32.)

Pro poplatkovou povinnost podle čl. 3, zák. č. 38/1922 Sb. je bez významu, že se žalobou pro přečin urážky na cti byla zároveň podána také žaloba pro přečin lehkého ublížení na těle. (Nál. z 6. prosince 1935 č. 4730/33.)

Nepředložila-li strana, nejsouc k tomu povinna, ke knihovně žádosti rubriky pro zpravení finančních úřadů, nelze jí předepsati poplatek podle § 10, a 25 zák. čl. XLIII/1914. (Nál. ze 6. prosince 1935 č. 13.526/34.)

Při vyměřování daně darovací není podmínkou pro odečtení hypoté-

kárních dluhů, vázoucích na darované nemovitosti, z hodnoty této nemovitosti (§ 39 odst. 1, zák. čl. XI:1918) okolnost, že obdarovaný přejímá tyto dluhy jako osobní dlužník. (Nál. z 18. prosince 1935 č. 20.147/35.)

Dohoda mezi pojišťovnou a pojistníkem o stanovení výše škody z pojistného případu je prosta poplatků podle § 7 cis. nař. č. 280/1915 ř. z. (Nál. z 19. prosince 1935 č. 20.289/35.)

K uzavření závazné dohody o ceně nemovitého majetku podle § 54, popl. zák. nemusí mít manžel plnou moc od své manželky. (Nál. z 21. prosince 1935 č. 19.522/32.)

Obci Karlovy Vary přísluší co do listin, sepsaných v záležitosti zřízení golfového hřiště, osvobození podle saz. pol. 44/75 lit. b) popl. zákona. (Nál. z 23. prosince 1935 č. 20.376/35.)

Převzme-li moravská obec jako kupující zaplacení dávky z přírůstku hodnoty za zcizitele ze svého, tvoří základ převodního poplatku tržová cena s připočtením plné této dávky, nikoli oněch 15 proc., které obec musí zapraviti zem. výběrcímu úřadu v Brně jako režijní příspěvek. (Nál. z 23. prosince 1935 č. 20.379/35.)

Nabyvatel usedlosti, zatížené výměnkem ve prospěch dvou osob, jest s hlediska zákona č. 337/21 Sb. obohacen, zemře-li jeden z oprávněných, i když je ve smlouvě ustanoveno, že po úmrtí jednoho z oprávněných zůstane výměnek druhému beze změny. (§ 16, lit. c) popl. zákona.) (Nál. z 23. prosince 1935 č. 20.381/35.)

Pozemková reforma.

Státní pozemkový úřad nebyl příslušný rozhodovati o tom, zda věcné právo k převzaté nemovitosti bylo podle § 31 náhr. zák. uplatněno včas, ani o tom, trvá-li dále po právu či nikoli. (Nál. z 16. listop. 1935 č. 19.325/35.)

Pracovní právo.

Rozhodčí komise podle zákona o závodních výborech č. 330/1921 Sb. není podle předpisů tohoto zákona kompetentní judikátně vysloviti, že zaměstnanec z práce propuštěný, jest až do rozhodnutí rozhodčí komise o podané stížnosti, zaměstnancem na dovolené. (Nál. z 20. listop. 1935 č. 19.654/35.)

Povinnost předkládati opis účetní závěrky ve smyslu § 5. zákona o závodních výborech č. 330/21 Sb. z. a n., vztahuje se pouze na celý podnik, nikoli na jednotlivé jeho části. (Nál. z 18. prosince 1935 č. 20.390/35)

Stavební právo.

Kalojemy, zřízené vykopávkou v terénu a ohraničené zemitým náspem bez použití stavebního materiálu, nevyžadují, pokud nepatří k nějakému stavebnímu objektu, staveb. povolení. (Nál. z 25. října 1935 č. 18.927/35.)

Školství.

„Zákonitým“ příbytečným rozumí se v § 15, odst. 2. zákona č. 104/1926 Sb. u ředitelů a správců škol v zemi České příbytečné ve výměře, stanovené v § 28, odst. 2. zákona č. 86/1875 ve znění zákona č. 16/1903 z. z. čes. (Nál. z 31. října 1935 č. 4112/34.)

Definitivní učitel školy měšťanské, ustanovený zastupujícím ředitelem měšťanské školy na místě s činovným nižším, podrží nárok na činovné vyšší, třebaž jeho ustanovení zastupujícím ředitelem stalo se bez časového omezení. (Nál. z 31. října 1935 č. 16.639/35.)

Ustanovení § 155. plat. zákona č. 103/1926 Sb. o nejnižší roční výměře normálního výslužného státních zaměstnanců platí také pro určení nejnižších odpočívňích požitků učitelů s procentuálními platy podle § 34 učitelského zákona č. 104/1926 Sb. (Nál. z 16. listopadu 1935 č. 19.486/35.)